

כדאי
לסמור

תסריט
למחזה
בית ספרי

נדאי לסמוך ו תסריט מחזה לל"ג בעומר

רקע הסיפור:

ימי הבראשית של רבי ישראל בעל שם טוב, בזמן היותו בחור צעיר ו"נסתר". בעיירה קטנה בין הרי הקרפטים.

משתתפים:

- סרולצ'ה (זהו הבעל שם טוב בצעירותו, כ"עוזר מלמד". עליו להיות עם זקנקן ופאות).
- כמה תלמידי "חידר".
- כמה מבוגרים/מבוגרות.

סצנה 1

סרולצ'ה הולך בראש שיירת ילדים, בשתי ידיו מחזיק בכפות ידיהם של שניים מהילדים. הם שרים "הושיעה את עמך".

קריין: בעיירה יהודית קטנה, בין הרי הקרפטים הגבוהים, חי לו בחור צעיר, שכולם כינו אותו "סרולצ'ה" (- ישראל). הוא היה העוזר ל'מלמד' של העיירה, והתייחס לילדים הקטנים באהבה, בסבלנות ובשמחה. כך השריש בהם אמונה ובטחון בהשם ומידות טובות. הסיפור שלפנינו התרחש לקראת ל"ג בעומר.

ילדי הקבוצה מתיישבים במעגל סביב סרולצ'ה.

ילד א': כמה פרחים יפים יש כאן!

סרולצ'ה: נכון, ראו "מה רבו מעשיך השם!" השם דואג לכל פרח, שיצמח, ויפרח...

ילד ב': אנחנו צריכים לומר לה' תודה!

אל הילדים מתקרבים שני יהודים בריצה, בלבוש קרוע.

יהודי א': ילדים, לכו תקראו מהר להורים שלכם. סכנה! תזדרזו!

כל המבוגרים מתקבצים, מודאגים.

יהודי ב': כנופית שודדים רצחנית מתקרבת לכאן! הם שודדים והורסים ורוצחים! מהרו להציל את עצמכם!

יהודי א': אנחנו כבר שבוע בדרכים, מזהירים את כל העיירות שבדרך.

* * *

סצנה 2

שלושה מהילדים נפגשים, לכל אחד צרור על הגב:

ילד א': גם אתם בורחים?

ילד ב': בטח! אבא שלי אומר שהעיירה תתרוקן!

ילד ג': כולם נוסעים בעגלות להרים

בצד - שני אנשים/נשים מכניסים דברים לתוך שקים:

יהודי א': צריך לברוח! וכמה שיותר מהר! הם לא מרחמים על אף אחד...

יהודי ב': ששש... הילדים שומעים. אנחנו נחיה בשקט בשקט בתוך המערות שבהרים הגבוהים, והשם הטוב ישמור עלינו.

כולם יוצאים בשיירה עם שקים על הגב.

* * *

סצנה 3

פתח מערה גדול מאחור.

אדם מבוגר עומד ומשקיף עם יד על העיניים, לידו מבוגר נוסף:

משקיף: הפורעים כבר בעיירה, משתוללים והורסים, נראה שהם כועסים שכולנו נעלמנו.

יהודי ב': צריך להזהיר את כולם שאף אחד לא יצא מהמערה. אסור שהם יראו שיש תנועה בהרים.

סרולצ'ה מתקרב אל פתח המערה:

סרולצ'ה: ילדים יקרים, ל"ג בעומר הוא יום קדוש, לכבוד התנא רבי שמעון בר יוחאי, בוא ונצא כמו בכל שנה, אל השדה.

משקיף: מה? אתה רוצה להוציא אותם החוצה?

יהודי ב': זה מסוכן! הפורעים משתוללים בעיירה! אסור שיבחינו בנו!

סרולצ'ה: "כדאי הוא רבי שמעון לסמוך עליו בשעת הדחק!" תנו ל"צאן הקדושים", לילדים הטהורים, לצאת ולשמוח בשמחת הילולת רבי שמעון. אולי דוקא מכאן, תצמח הישועה?

שורת ילדים יוצאים מתוך "פתח המערה".

סרולצ'ה: בואו חביבים, נצא החוצה אל השדה, כמו בכל שנה בל"ג בעומר, נאמר "כה לחי" ופסוקי תורה. בואו לכבוד התנא הקדוש, נצא, נזמר, נתפלל ביחד.

ל"ג בעומר במוסדות הרשת

סרולצ'ה עם הילדים הולכים יחד, שרים "ואמרתם כל לחי", "אשריכם ישראל..." , מוחאים כפיים, רוקדים.

ליד פתח המערה, עוקבים אחריהם כל המבוגרים, מבוהלים, יד על הפה, חוששים...

יהודי א': שהשם ישמור אותם!

יהודי ב': אלוקים, שמור נא עלינו ועל עוללינו וטפינו...

* * *

סצנה 4

קבוצת הילדים חוזרת אל המערה, עם סרולצ'ה בראש. מתקרבים צוהלים להורים המודאגים.

ילד א': חזרנו בשלום, ברוך השם!

ילד ב': היה כל כך שמח!

המשקיף מנופף בידיו, כולם מסתכלים עליו:

סרולצ'ה: נס קרה לנו אחים, נס!

תראו מה קורה בעיירה, כל הפורעים בורחים!

קולות נשמעים ממרחק (כדאי לעשות זאת בלי שהילדים יציגו את דמויות הרשעים. מורים יכולים להתחבא ולהשמיע מרחוק, או להקליט מראש):

- נברחחחח! אומרים שחיילים מתקרבים לעיירה!
- יתפסו את כולנו! צריך להשאיר הכל ולברוח...
- מוזר, אני לא רואה שום חייל, אבל אם כולם בורחים אז גם אני בורח..

משקיף: העיירה ריקה. אפשר לחזור לבתים!

יהודי א': בזכות תהלוכת הילדים, בזכות רבי שמעון!

יהודי ב': ובזכות ה'עוזר למלמד', סרולצ'ה המסור...

קריין: לימים, נודע שמו של סרולצ'ה הצעיר, כרבי ישראל, הבעל שם טוב הקדוש, מייסד שיטת החסידות.

כמו אז, כך גם היום. בזכות תהלוכות הילדים בל"ג בעומר, בזכות תפילות הילדים ושמחתם ביום ההילולא של רבי שמעון בר יוחאי, ה' יתברך יציל את ישראל מיד כל אויביהם, ויחיש לנו את הגאולה השלימה, תיכף ומיד ממש.

* * *